Tämän sivun alkukielistä versiota et on muutettu äskettäin. Päivitystä suomennetaan parhaillaan.

viro

Seuraavat kielet ovat jo saatavilla: en.

Swipe to change

Minkä valtion lainsäädäntöä sovelletaan?

Viro

1 Voimassa olevien lainvalintasääntöjen lähteet

1.1 Kansalliset säännöt

Sovellettavaan lakiin liittyviin kysymyksiin sovelletaan pääasiassa kansainvälisestä yksityisoikeudesta annettua lakia. Sovellettava laki määräytyi siviililain yleisen osan mukaan ennen kuin kansainvälisestä yksityisoikeudesta annettu laki tuli voimaan 1. heinäkuuta 2002; nyt kansainvälisestä yksityisoikeudesta annettua lakia sovelletaan siviililain yleisen osan sijaan lähes kaikissa tapauksissa velvoitelain, siviililain yleisen osan ja kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain täytäntöönpanosäädöksen 24 §:n nojalla.

Lisäksi on otettava huomioon sovellettavan EU:n oikeuden säännösten ensisijaisuus kansalliseen oikeuteen nähden sekä Viron tasavallan perustuslain 123 §:n mukainen periaate. Sen mukaan silloin kun Viron lainsäädäntö on ristiriidassa Viron parlamentin ratifioiman kansainvälisen sopimuksen kanssa, sovelletaan kansainvälisen sopimuksen säännöksiä. Viro on myös allekirjoittanut Venäjän, Ukrainan, Puolan, Latvian ja Liettuan kanssa neljä oikeusapua koskevaa sopimusta, joilla säädellään sovellettavaa lakia koskevia kysymyksiä.

1.2 Voimassa olevat monenväliset sopimukset

Haagin yleissopimus testamenttimääräysten muotoa koskevista lakiristiriidoista, allekirjoitettu Haagissa 5 päivänä lokakuuta 1961 https://www.riigiteataja.ee/akt/78853

Yleissopimus sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista, allekirjoitettu Roomassa 19 päivänä kesäkuuta 1980 https://www.riigiteataja.ee/akt/1026913

Yleissopimus toimivallasta, sovellettavasta laista, toimenpiteiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä vanhempainvastuuseen ja lasten suojeluun liittyvissä asioissa, allekirjoitettu Haagissa 19. lokakuuta 1996 https://www.riigiteataja.ee/akt/214112011002

Pöytäkirja elatusvelvollisuuteen sovellettavasta laista, allekirjoitettu Haagissa 23 päivänä marraskuuta 2007.

Lisätietoja löytyy Viron virallisesta lehdestä (Riigi Teataja).

1.3 Pääasialliset voimassa olevat kahdenväliset sopimukset

Viron tasavallan, Latvian tasavallan ja Liettuan tasavallan sopimus oikeusavusta ja oikeussuhteista, allekirjoitettu Tallinnassa 11 päivänä marraskuuta 1992

Viron tasavallan ja Venäjän federaation sopimus oikeusavusta ja oikeussuhteista siviili-, perhe- ja rikosoikeudellisissa asioissa, allekirjoitettu Moskovassa 26 päivänä tammikuuta 1993

Viron tasavallan ja Ukrainan sopimus oikeusavusta ja oikeussuhteista siviili- ja rikosoikeudellisissa asioissa, allekirjoitettu Kiovassa 15 päivänä helmikuuta 1995

Viron tasavallan ja Puolan tasavallan sopimus oikeusavusta ja oikeussuhteista siviili-, työ- ja rikosoikeudellisissa asioissa, allekirjoitettu Tallinnassa 27 päivänä marraskuuta 1998.

Lisätietoja löytyy Viron virallisesta lehdestä (Riigi Teataja).

2 Lainvalintasääntöjen soveltaminen

2.1 Tuomarin velvollisuus soveltaa lainvalintasääntöjä omasta aloitteestaan

Jos ulkomaan lakia on lain, kansainvälisen sopimuksen tai liiketoimen mukaan sovellettava, tuomioistuinten on tehtävä niin riippumatta siitä, pyydetäänkö soveltamista. Tämä tarkoittaa sitä, että tuomioistuinten velvoite soveltaa ulkomaan lakia ei riipu siitä, onko osapuoli pyytänyt sitä (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 2 §:n 1 momentti).

Joissakin siviilituomioistuinasioissa, joissa osapuolilla on ollut oikeus sopia sovellettavasta laista, Viron tuomioistuimet ovat soveltaneet Viron lakia ulkomaan lain sijaan, sillä osapuolet ovat epäsuorasti luopuneet oikeudestaan valita ulkomaan laki.

2.2 Renvoi

Jos kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain mukaan on sovellettava ulkomaan lakia (edelleenviittaus), sovelletaan kyseisen maan kansainvälisen yksityisoikeuden säännöksiä. Jos tällaisten säännösten mukaan on sovellettava Viron lakia (takaisinviittaus), sovelletaan Viron aineellisoikeudellisia sääntöjä (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 6 §:n 1 momentti).

Siten tilanteessa, jossa ulkomaan laissa viitataan takaisin Viron lakiin, sovelletaan Viron aineellisoikeudellisia sääntöjä.

2.3 Liittymän muuttuminen

Esineoikeuden luominen tai päättyminen määritetään sen maan lain mukaan, jossa omaisuus sijaitsi esineoikeuden luomisen tai päättymisen aikaan (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 18 §:n 1 momentti). Siten sovellettava laki muuttuu, jos omaisuuden sijainti muuttuu esineoikeuden luomisen tai päättymisen jälkeen. Luonnollisen henkilön passiiviseen ja aktiiviseen oikeuskelpoisuuteen sovelletaan sen maan lakia, jossa henkilön asuinpaikka on (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 12 §:n 1 momentti). Siten tilanteessa, jossa henkilön kotivaltio muuttuu, hänen passiiviseen ja aktiiviseen oikeuskelpoisuuteensa sovellettava laki muuttuu niin ikään. Laissa säädetään kuitenkin myös, että asuinpaikan muutos ei rajoita jo saatua aktiivista oikeuskelpoisuutta (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 12 §:n 2 momentti).

2.4 Poikkeukset normaaliin lainvalintasääntöjen soveltamiseen

Ulkomaan lakia ei sovelleta, jos se johtaisi selvään ristiriitaan Viron lain olennaisten periaatteiden kanssa (ordre public). Tällaisissa tapauksissa sovelletaan Viron lakia (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 7 §).

Näin ollen ei ole ratkaisevaa, onko ulkomaan laissa säännös, jota Viron laissa ei ole, sillä oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public) koskevan lausekkeen nojalla ulkomaan lain sijasta sovelletaan Viron lakia, jos ulkomaan lain soveltaminen olisi selvästi ristiriidassa Viron lain olennaisten periaatteiden kanssa.

Sopimusvelvoitteisiin sovellettavassa lainsäädännössä säädetään myös, että kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain asianomaisen luvun säännökset eivät estä soveltamasta sellaisia Viron lain säännöksiä, joita sovelletaan riippumatta sopimuksiin sovellettavasta laista (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 31 §). Lisäksi lain 32 §:n 3 momentin mukaan se, että osapuolet ovat valinneet vieraan valtion lain sovellettavaksi

sopimukseen (riippumatta siitä, ovatko he samalla valinneet vieraan valtion tuomioistuimen toimivallan), ei siinä tapauksessa, että kaikki muut valinnan ajankohtana tilanteeseen vaikuttavat tekijät liittyvät yhteen ainoaan valtioon, syrjäytä säännöksiä, joista kyseisen valtion lain mukaan ei saa sopimuksella poiketa (pakolliset säännökset).

2.5 Vieraan valtion lain sisällön selvittäminen

Vaikka yleisperiaatteen mukaan tuomioistuinten on sovellettava ulkomaan lakia riippumatta siitä, onko tämän lain soveltamista pyydetty, silloin kun se on lain, kansainvälisen sopimuksen tai liiketoimen mukaan pakollista (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 2 §:n 1 momentti), viranomaiset ja tuomioistuimet voivat pyytää osapuolten tai viranomaisten apua sovellettavan lain määrittämiseen.

Osapuolet voivat toimittaa tuomioistuimille asiakirjoja vieraan maan lain sisällön selvittämiseksi. Tuomioistuimilla ei kuitenkaan ole velvollisuutta ottaa huomioon tällaisia asiakirjoja (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 4 §:n 2 momentti). Tuomioistuimet voivat myös pyytää apua Viron tasavallan oikeusministeriöltä tai ulkoasiainministeriöltä ja palkata asiantuntijoita (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 4 §:n 3 momentti).

Siviiliprosessilain 234 §:n mukaan siviilioikeudenkäynnin osapuolten on todistettava Viron ulkopuolella voimassa olevan lain, kansainvälisen lain tai tapaoikeuden sisältö vain siltä osin kuin tuomioistuin ei tunne kyseistä lainsäädäntöä. Tuomioistuin voi käyttää myös muita tietolähteitä ja suorittaa muita toimenpiteitä lain sisällön määrittämiseksi, kuten edellisessä kappaleessa on kuvattu kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 4 §:n osalta.

Tuomioistuinten oikeus pyytää tietoja sovellettavan lain sisällön selvittämiseksi perustuu siviilioikeudenkäyntien kontradiktoriseen periaatteeseen. Tämä periaate esitetään pääasiassa siviiliprosessilain 5 §:n 1 ja 2 momentissa, joiden mukaan kanne käsitellään osapuolten esittämien tosiseikkojen ja vaateiden pohjalta, ja osapuolilla on yhtäläiset oikeudet ja mahdollisuudet esittää näyttöä väitteidensä tueksi ja osoittaa vääräksi tai kiistää vastapuolen lausumat. Osapuolet voivat valita, mitä tosiseikkoja ne esittävät väitteidensä tueksi, kuten myös kyseisten seikkojen todistamiseksi esittämänsä näytön.

Laki sallii myös poikkeukset, joissa Viron lakia sovelletaan, jos ulkomaan lain sisältöä ei voida yrityksistä huolimatta määrittää kohtuullisen ajan kuluessa (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 4 §:n 4 momentti).

3 Lainvalintasäännöt

3.1 Sopimusvelvoitteet ja oikeustoimet

Muiden kansainvälistä yksityisoikeutta koskevien asioiden tapaan myös sopimuksiin sovellettava laki määräytyy Virossa kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain mukaan, ellei kansainvälisen oikeuden välineistä muuta johdu. Sopimukseen sovellettava laki voi määräytyä osapuolten välisen sopimuksen perusteella tai vakiintuneiden kriteerien pohjalta määräytyvän sovellettavan lain perusteella, jos osapuolet eivät voi kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain nojalla valita sovellettavaa lakia.

Kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain nojalla osapuolet voivat sopia lainvalinnasta, jolloin sopimuksiin on sovellettava osapuolten sopiman maan lakia; lain mukaan osapuolet voivat myös valita joko koko sopimukseen tai vain sen osaan sovellettavan lain, jos sopimus voidaan jakaa osiin (lain 32 §:n 1 ja 2 momentti). Osapuolten sopima lainvalinta ei kuitenkaan syrjäytä sovellettavan lain pakollisia säännöksiä. Lain 32 §:n 3 momentin mukaan se, että osapuolet ovat valinneet vieraan valtion lain (riippumatta siitä, ovatko he samalla valinneet vieraan valtion tuomioistuimen toimivallan) ei siinä tapauksessa, että kaikki muut valinnan ajankohtana tilanteeseen vaikuttavat tekijät liittyvät yhteen ainoaan valtioon, syrjäytä säännöksiä, joista kyseisen valtion lain mukaan ei saa sopimuksella poiketa (pakottavat säännökset).

Jos osapuolet eivät ole valinneet sopimukseen sovellettavaa lakia, sopimukseen sovelletaan sen maan lakia, johon sopimus liittyy läheisemmin. Jos sopimus voidaan jakaa osiin ja jokin sopimuksen osa liittyy itsenäisesti läheisemmin toiseen maahan, kyseiseen osaan voidaan soveltaa kyseisen toisen maan lakia (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 33 §:n 1 momentti).

Lain mukaan sopimuksen oletetaan liittyvän läheisimmin siihen valtioon, jossa sopimuksen luonteenomaisen suorituksen toimittamisesta vastaavan osapuolen asuinpaikka tai keskushallinto oli sopimuksen tekohetkellä. Jos sopimus on tehty sopimuksen luonteenomaisen suorituksen toimittamisesta vastaavan osapuolen elinkeinotoiminnassa, sopimuksen oletetaan liittyvän läheisimmin siihen valtioon, jossa osapuolen päätoimipaikka sijaitsee. Jos sopimuksessa määrätään, että luonteenomainen suoritus on toimitettava jossakin muussa toimipaikassa kuin päätoimipaikassa, sopimuksen oletetaan liittyvän läheisimmin siihen valtioon, jossa tämä muu toimipaikka sijaitsee (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 33 §:n 2 momentti).

Kiinteän omaisuuden ja kuljetussopimusten osalta on säädetty poikkeuksista sopimuksen suorituspaikkaa koskevaan yleissääntöön. Jos sopimuksen kohde on oikeus kiinteään omaisuuteen tai sen käyttöön, sopimuksen oletetaan liittyvän läheisimmin siihen maahan, jossa kiinteä omaisuus sijaitsee; kuljetussopimusten osalta sopimuksen oletetaan liittyvän läheisimmin siihen valtioon, jossa kuljetusliikkeen päätoimipaikka sijaitsee sopimuksen tekohetkellä. Valtion katsotaan olevan toimipaikka, jos siellä sijaitsee myös lähtö- tai määräpaikka tai tavaroiden kuljetussopimuksissa lähettäjän pääasiallinen toimipaikka tai lastaus- tai purkamispaikka (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 33 §:n 4 ja 5 momentti).

Kuluttajasopimuksiin, työsopimuksiin ja vakuutussopimuksiin sovelletaan erityissääntöjä (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 34–47 §).

3.2 Sopimukseen perustumattomat velvoitteet

Viron lainsäädännössä säädetään erilaisista lainvalintaperusteista sopimukseen perustumattoman velvoitteen luonteen mukaan.

Velvoitteen suorittamisesta saatavia perusteettomia etuja koskeviin kanteisiin sovelletaan lakia, jota sovelletaan todelliseen tai oletettuun oikeussuhteeseen, jonka perusteella velvoite suoritettiin; toisen henkilön oikeuden loukkauksesta saatavia perusteettomia etuja koskeviin kanteisiin sovelletaan sen maan lakia, jossa loukkaus tapahtui. Muissa tapauksissa perusteettomia etuja koskeviin kanteisiin sovelletaan sen maan lakia, jossa perusteettomat edut saatiin (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 48 §:n11–3 momentti).

Asiainhuoltoa (*negotiorum gestio*) koskeviin tapauksiin sovelletaan sen maan lakia, jossa asianhuoltaja teki toimenpiteen, ja toisen henkilön velvoitteiden suorittamista koskeviin tapauksiin sovelletaan kyseisiin velvoitteisiin sovellettavaa lakia (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 49 §:n 1–2 momentti).

Yleissääntönä vahingonkorvausvastuun perustavaan tapahtumaan sovelletaan sen maan lakia, jossa vahingonkorvausvastuun perustava teko tai tapahtuma tehtiin tai aiheutui. Jos seuraukset eivät ilmene siinä maassa, jossa vahingonkorvausvastuun perustava teko tai tapahtuma tehtiin tai aiheutui, sovelletaan vahingon kärsineen pyynnöstä sen maan lakia, jossa teon tai tapahtuman seuraukset ilmenivät (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 50 §:n 1–2 momentti). Vahingonkorvausvastuun perustavan tapahtuman vuoksi maksettaviin korvauksiin sovelletaan kuitenkin rajoitusta. Jos vahingonkorvausvastuun perustavaa tapahtumaa koskevaan kanteeseen sovelletaan ulkomaan lakia, Virossa ei saa määrätä korvausta, joka on merkittävästi suurempi kuin Viron laissa vastaavasta vahingosta määrättävä korvaus (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 52 §).

Lain mukaan osapuolet voivat myös sopia, että sopimukseen perustumattoman velvoitteen perusteena olevan tapahtuman tai teon jälkeen sovelletaan Viron lakia. Lainvalinta ei vaikuta kolmansien osapuolten oikeuksiin (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 54 §).

3.3 Henkilöoikeudellinen asema ja sen vaikutus henkilötietoihin (nimi, asuin- ja kotipaikka, oikeuskelpoisuus)

Viron lainsäädännössä ei ole erillisiä säännöksiä henkilöiden nimiin sovellettavasta laista.

Luonnollisen henkilön asuinpaikan määrittämiseen sovelletaan Viron lakia (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 10 §). Luonnollisen henkilön kansalaisuus määritetään sen maan lainsäädännön mukaan, jonka kansalaisuudesta päätetään, ja jos luonnollisella henkilöllä on useita kansalaisuuksia,

sovelletaan sen maan kansalaisuutta, johon henkilöllä on läheisin yhteys. Kun kyseessä on pakolainen taikka henkilö, jolla ei ole kansalaisuutta tai jonka kansalaisuutta ei voida määrittää, otetaan kansalaisuuden sijasta huomioon henkilön asuinpaikka (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 11 §:n 1–3 momentti).
Luonnollisen henkilön passiiviseen ja aktiiviseen oikeuskelpoisuuteen sovelletaan hänen asuinmaansa lakia, mutta asuinpaikan muutos ei rajoita jo saatua oikeuskelpoisuutta (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 12 §:n 1–2 momentti).
Siitä, milloin henkilö voi vedota rajoitettuun oikeustoimikelpoisuuteen, säädetään erityisessä säännöksessä, jota ei kuitenkaan sovelleta perheoikeudesta tai perintöoikeudesta johtuviin liiketoimiin ja toisessa maassa sijaitsevaa kiinteää omaisuutta koskeviin liiketoimiin (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 12 §:n 4 momentti). Yleissäännön mukaan silloin kun henkilö toteuttaa liiketoimen eikä hänellä asuinmaansa lain nojalla ole oikeuskelpoisuutta tai hänen oikeuskelpoisuuteensa on kyseisen lain nojalla rajoitettu, hän ei kuitenkaan voi vedota oikeustoimikelvottomuuteen, jos hän on oikeuskelpoinen sen maan lainsäädännön nojalla, jossa toteutti liiketoimen. Yleissääntöä ei sovelleta, jos toinen osapuoli oli tai hänen olisi pitänyt olla tietoinen siitä, että henkilö ei ollut oikeuskelpoinen (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 12 §:n 3 momentti).

3.4 Vanhempi–lapsi-suhteen vahvistaminen, mukaan lukien adoptio

3.4.1 Vanhempi–lapsi-suhteen vahvistaminen

Vanhemman ja lapsen välisiin perheoikeudellisiin suhteisiin sovelletaan lapsen asuinmaan lakia (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 65 §). Vanhempien ja lasten keskinäiset oikeudet ja velvollisuudet määräytyvät lapsen ja vanhemman välisen, lakiin perustuvan oikeudellisen suhteen mukaan; lapsi-vanhempisuhteen osalta on olemassa erillisiä sovellettavaa lainsäädäntöä koskevia säännöksiä.
Lapsen ja vanhemman välinen oikeudellinen side määritetään tai kiistetään sen maan lain nojalla, jossa lapsen asuinpaikka oli syntymähetkellä; erikoistapauksissa voidaan kuitenkin soveltaa vanhemman asuinmaan lakia tai sen maan lakia, jossa lapsen asuinpaikka oli vanhemmuuden kiistämishetkellä (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 62 §).

3.4.2 Adoptio

Adoptioon sovelletaan adoptiovanhemman asuinmaan lakia. Aviopuolisoiden tekemään adoptioon sovelletaan avioliiton yleisiin oikeudellisiin vaikutuksiin adoptiohetkellä sovellettavaa lakia (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 63 §:n 1 momentti). Siten aviopuolisoiden tekemään adoptioon sovelletaan pääasiassa aviopuolisoiden yhteisen asuinmaan lakia (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 57 §:n 1 momentti). Laissa luetellaan myös vaihtoehtoisia lainvalinnan perusteita silloin kun aviopuolisot eivät asu samassa maassa (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 57 §:n 2–4 momentti).
Jos lapsen asuinmaan lain mukaan lapsen adoptioon tarvitaan suostumus lapselta tai sellaiselta henkilöltä, jolla on lapseen perheoikeudellinen side, suostumukseen sovelletaan kyseisen maan lakia (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 63 §:n 2 momentti).
Jos adoptioon sovelletaan ulkoman lakia tai jos lapsi adoptoidaan ulkomaan tuomioistuimen päätöksen perusteella, laissa määritetään erikseen, että vaikutus Virossa on sama kuin mikä johtuu laista, jonka nojalla lapsi adoptoitiin (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 64 §). On myös syytä korostaa sitä, että jos adoptoitavan lapsen asuinpaikka on Virossa, lapsen tai aviopuolisoiden asuinmaan lakivaatimusten lisäksi myös kaikkien Viron laissa säädettyjen adoptiota koskevien edellytysten on täytyttävä (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 63 §:n 3 momentti).

3.5 Avioliitto, avoliitto, muu parisuhde, avioero, asumusero, elatusvelvollisuus

3.5.1 Avioliitto

Avioliiton yleiset oikeudelliset vaikutukset määritetään pääasiassa aviopuolisoiden yhteisen asuinmaan lain mukaan (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 57 §:n 1 momentti). Laissa luetellaan myös vaihtoehtoisia lainvalintaperusteita silloin kun puolisot asuvat eri maissa: sovelletaan sen maan lakia, jonka kansalaisia molemmat aviopuolisot ovat, tai viimeisen yhteisen asuinmaan lakia, jos toinen aviopuolisoista asuu edelleen kyseisessä maassa, ja jos mikään näistä kolmesta edellytyksestä ei täyty, sovelletaan sen maan lakia, johon aviopuolisoilla on muutoin läheisin yhteys (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 57 §:n 2–4 momentti).
Kun avioliitto solmitaan Virossa, siihen sovelletaan Viron lakia. Ulkomailla solmitun avioliiton katsotaan pätevän Virossa, jos se solmittiin sen maan laissa säädetyn menettelyn mukaisesti, jossa avioliitto solmittiin, ja täytti molempien aviopuolisoiden asuinpaikan laissa määritellyt avioliiton aineelliset edellytykset (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 55 §:n 1–2 momentti).
Yleissääntönä on, että avioliiton solmimista koskeviin edellytyksiin ja esteisiin sekä siitä johtuviin vaikutuksiin sovelletaan avioitujien asuinpaikan lakia (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 56 §:n 1 momentti). Avioitujan aiempi avioliitto ei estä uuden avioliiton solmimista, mikäli aiempi avioliitto on purettu Virossa tehdyllä tai tunnustetulla päätöksellä, vaikka kyseinen päätös ei olisi avioitujan asuinmaan lain mukainen (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 56 §:n 3 momentti).
Viron kansalaisten osalta on olemassa avioliiton edellytyksiin sovellettava erityissäännös. Sen mukaan silloin kun Viron kansalainen ei täytä jotakin asuinmaansa lakisääteistä avioliiton solmimisen edellytystä mutta täyttää Viron lain mukaisen vastaavan edellytyksen, sovelletaan Viron lakia (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 56 §:n 2 momentti).

3.5.2 Avoliitto ja muu parisuhde

Viron lainsäädännössä ei säädetä avoliittoon tai parisuhteeseen sovellettavan lain määrittämistä koskevista säännöistä. Sovellettavan lain määrittämiseksi olisi otettava huomioon mahdollisimman samankaltaisia oikeudellisia suhteita koskevat kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain säännökset. Avoliiton tai parisuhteen luonteesta riippuen voidaan soveltaa esimerkiksi sopimusvelvoitteita tai perheoikeudellisia suhteita koskevia säännöksiä.

3.5.3 Avio- ja asumusero

Avioerot myönnetään sen lain mukaisesti, jota sovelletaan avioliiton yleisiin oikeudellisiin vaikutuksiin avioeromenettelyjen aloitushetkellä (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 60 §:n 1 momentti ja 57 §). Siten avioeroihin sovelletaan ensisijaisesti aviopuolisoiden yhteisen asuinmaan lakia (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 57 §:n 1 momentti). Laissa luetellaan myös vaihtoehtoisia lainvalinnan perusteita silloin kun aviopuolisot eivät asu samassa maassa: sovelletaan sen maan lakia, jonka kansalaisia molemmat aviopuolisot ovat, tai viimeisen yhteisen asuinmaan lakia, jos toinen aviopuolisoista asuu edelleen kyseisessä maassa, ja jos mikään näistä kolmesta edellytyksestä ei täyty, sovelletaan sen maan lakia, johon aviopuolisoilla on muutoin läheisin yhteys (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 57 §:n 2–4 momentti).
Poikkeustapauksissa ulkomaan lain sijaan voidaan soveltaa Viron lakia, jos avioero ei ole avioliiton yleisiin oikeudellisiin vaikutuksiin sovellettavan lain nojalla (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 57 §) sallittu tai on sallittu vain äärimmäisen tiukoin edellytyksin. Tätä poikkeusta sovelletaan, jos toinen aviopuolisoista asuu Virossa tai hänellä on Viron kansalaisuus taikka jos hän asui Virossa tai hänellä oli Viron kansalaisuus avioliiton solmimishetkellä (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 60 §:n 1–2 momentti).

3.5.4 Elatusvelvollisuus

Virossa ei ole perheoikeudellisista suhteista johtuviin elatusvelvollisuuksiin sovellettavia kansainvälistä yksityisoikeutta koskevia kansallisia säännöksiä. Viittaukset tehdään asiaankuuluvaan kansainväliseen lainsäädäntöön.

3.6 Avio-oikeuden alainen omaisuus

Aviopuolisot voivat valita aviovarallisuussuhteisiinsa sovellettavan lain. Tämä tarkoittaa sitä, että jos aviopuolisot ovat valinneet sovellettavan lain, heidän valitsemaansa lakia sovelletaan. Aviopuolisot eivät kuitenkaan voi valita minkä tahansa maan lakia. He voivat valita joko asuinmaansa lain tai sen maan lain, jonka kansalainen toinen aviopuoliso on. Jos aviopuolisolla on usean maan kansalaisuus, voidaan valita jonkin kyseessä olevan maan laki (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 58 §:n 1 momentti).
Virossa lainvalintaan sovelletaan pakollisia muodollisia vaatimuksia. Aviovarallisuussuhteisiin sovellettavan lain valinta on vahvistettava notaarilla. Mikäli sovellettavaksi laiksi ei valita Viron lakia, lainvalinta on muodollisesti pätevä, jos valitun lain mukaiset avioehtosopimuksia koskevat muodolliset vaatimukset täyttyvät (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 58 §:n 2 momentti).
Jos aviopuolisot eivät ole valinneet sovellettavaa lakia, aviovarallisuussuhteisiin sovelletaan lakia, jota sovellettiin avioliiton yleisiin oikeudellisiin vaikutuksiin avioliiton solmimishetkellä (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 58 §:n 3 momentti ja 57 §). Avioliiton yleisiin oikeudellisiin vaikutuksiin sovelletaan ensisijaisesti aviopuolisoiden yhteisen asuinmaan lakia (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 57 §:n 1 momentti), mutta jos yhteistä asuinmaata ei ole, sovelletaan sen maan lakia, jonka kansalaisia molemmat aviopuolisot ovat, tai viimeisen yhteisen asuinmaan lakia, jos toinen aviopuolisoista asuu edelleen kyseisessä maassa. Jos mikään näistä kolmesta edellytyksestä ei täyty, sovelletaan sen maan lakia, johon aviopuolisoilla on muutoin läheisin yhteys (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 57 §:n 2–4 momentti).

3.7 Testamentit ja perinnöt

Perimykseen sovelletaan perinnönjättäjän viimeisen asuinmaan lakia. Erityisesti seuraavat asiat määräytyvät sovellettavan lain mukaisesti: (1) testamenttimääräysten tyypit ja vaikutukset, (2) kelpoisuus saada perintö ja perintöoikeuden menettäminen, (3) perimyksen laajuus, (4) perilliset ja heidän välisensä suhteet ja (5) vastuu perinnönjättäjän veloista (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 24 ja 26 §).

3.8 Kiinteä omaisuus

Esineoikeuden luominen tai päättyminen määritetään sen maan lain mukaan, jossa omaisuus sijaitsi oikeuden luomisen tai päättymisen aikaan. Esineoikeus ei kuitenkaan saa olla ristiriidassa omaisuuden sijaintipaikan lain olennaisten periaatteiden kanssa (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 18 §:n 1 ja 2 momentti).

3.9 Maksukyvyttömyys

Virossa käytäviin maksukyvyttömyysmenettelyihin sovelletaan Viron lakia. Tämän oikeusperustana on konkurssilaki, jonka mukaan konkurssimenettelyihin sovelletaan siviiliprosessilain säännöksiä, ellei laissa muuta määrätä (lain 3 §:n 2 momentti); siviiliprosessilain mukaan tuomioistuimen on asiaa käsitellessään otettava lähtökohdaksi Viron siviiliprosessilaki(lain 8 §:n 1 momentti).

Päivitetty viimeksi: 26/10/2021

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.